

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-231-0026

Dato: 21. maj 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 162. Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.). Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 32 af 17. maj 2010.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Grete Holmsgaard (SF).

Troels Lund Poulsen

/Hans Larsen

Spørgsmål: Vil ministeren tilsende udvalget forskellige eksempler, der viser hvilke og hvor store indirekte og direkte subsidier der gives til henholdsvis solcelleanlæg, husstandsmøller og biomassefyrede anlæg med den foreslåede ordning.

Svar: Med forslaget udvides ordningen for solceller til andre VE-anlæg, idet der gennemføres generelle regler for den afgiftsmæssige behandling af egenproducenters forbrug af elektricitet produceret på små husstands anlæg. Forslaget knytter sig således til de gældende ordninger, der allerede i dag gælder for mindre solcelleanlæg, jf. beskrivelsen nedenfor.

Den gældende nettoafregningsordning indebærer, at elektricitet fremstillet på et solcelleanlæg under visse betingelser er undtaget fra den almindelige afgift på elektricitet af hele den producerede mængde, samt fritaget for moms. Når produktionen er mindre end forbruget, leveres den manglende el fra det kollektive net, og når produktionen er større end forbruget, leveres overskudsproduktionen ud på nettet. En solcelleanlægs ejer kan dermed populært sagt "lagre" overskydende produktion på nettet. Med den eksisterende solcelleordning opgøres det efter et år, hvor meget der netto er leveret fra eller til nettet, svarende til den normale forbrugsafregningsperiode.

Med solcelleordningen er ejeren altså i modsætning til alle andre fritaget for at betale energifgifter og moms af den el, som leveres til nettet, og som efterfølgende modregnes i forbruget, hvorfor der kun betales afgifter mv. af nettoforbruget.

Værdien af den el, der leveres til nettet, og som efterfølgende modregnes i forbruget, svarer til de sparede omkostninger til køb af en tilsvarende el-mængde til forbruger-el-prisen, dvs. markeds-el-prisen inklusiv de tilknyttede afgifter, tariffer og moms.. Værdien af det indirekte subsidium, som producenten opnår via denne ordning, udgøres således af forbruger-el-prisen fratrukket markeds-el-prisen, dvs. de tilknyttede afgifter, tariffer og moms.

Ud af de i dag typiske købspriser på elektricitet på 1,35-1,50 kr./kWh eksklusiv moms udgør afgifter, nettatariffer mv. typisk 1,00-1,05 kr./kWh. Det indirekte støtteelement i nettoafregningen er således omkring 1 kr./kWh eksklusiv moms. Dette er ens for alle anlæg omfattet af ordningen.

Såfremt der med den foreslåede ordning netto leveres elektricitet til det kollektive elforsyningsnet, vil der blive ydet en direkte støtte efter VE-lovens bestemmelser. Til solcelleanlæg ydes et pristillæg, der er forskellen mellem 60 øre/kWh og markedsprisen i de første 10 år og derefter i 10 år er forskellen mellem 40 øre/kWh og markedsprisen. Til vindmøller er pristillægget forskellen mellem 60 øre/kWh og markedsprisen og til anlæg der anvender biogas, forgasningsgas mv. ydes et pristillæg, der er forskellen mellem 74,5 øre/kWh og markedsprisen.

Med en markedspris på omkring 35 øre/kWh udgør den direkte støtte således typisk mellem 25 og 40 øre/kWh.